

"Ηθελε, δὲν ἤθελε, μὲ τὸ γιολλάρισμα ἀπὸ τοῦ 'καμες ἤφυγε.

γιολλάρω (I) ἐνιαχ. γιολ-λάρω Κύπρ. (Κώμα Γιαλ.) γιογλάρω Κρήτ. (Νεάπ.) γιογλέρω Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yollama* k = στέλλω, ἀποστέλλω. Ἡ κατὰλ. πιθαν. κατὰ τι συνών. εἰς -άρω, ὡς τὸ μὴ τυπωθὲν βιολάρω ἐκ τοῦ Ἰταλ. *violare*. Ἐκ τούτου μάλιστα θὰ ἠδύνατο νὰ προκύψῃ καὶ φωνητικῶς: * βιολάρω > βγιολάρω > γγιολάρω.

Παρακινῶ κάποιον ἐπιμόνως, ἐκβιάζω κάποιον νὰ φύγῃ ἐνθ' ἄν.: Μόλ'ς καὶ κατάλαβε πὺς ὁ φαμέγιος πὺν πῆρε δὲν εἶχε παστρικά χέρια, τὸν ἐγιόγλαρε τὴν ἴδια μέρα Κρήτ. (Νεάπ.) Γιόγλαρέ τον νὰ φύγῃ, γιατί θ' ἀργήσῃ νὰ πάῃ καὶ θὰ μαλώνῃ ὁ πατέρας του Κρήτ. (Σητ.) Γιόγλαρισμένο τὸν ἔχουνε καὶ γιὰ 'κειονά' ρθε αὐτόθι. Πότε νὰ τὸν-γιολ-λάρουμεν τζαὶ τοῦτον, νὰ ἡσυχάσουμεν! (ἡ μήτηρ περὶ τοῦ ἀνυποτάκτου τέκνου της) Κύπρ. (Κώμα Γιαλ.)

γιολλάρω (II) ἐνιαχ. γιολ-λάρω Κύπρ. (Πεδουλ.) Κρήτ. (Νεάπ.) γιογλέρω Α. Κρήτ. ("Ἁγιος Γεώργ. Σητ.) Δ. Κρήτ. ("Ἁγιος Βασίλ. Μαλάκ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yollama* k = βαδίζω, προχωρῶ.

1) Βιάζομαι, σπεύδω Κρήτ. ("Ἁγιος Βασίλ. Σητ.): 'Ε-γιόγλαρα νὰ φύγῃ, γιὰ νὰ τότε φτάξω 'ς τὴ στράτα Σητ. Ταῦτέρου θὰ γιογλάρω, νὰ πᾶ' νὰ τότε δῶ (ταῦτέρου = ταχυτέρου = αὐριον πρωτὶ) "Ἁγιος Βασίλ. **2)** Φεύγω, ἀναχωρῶ δρομαίως Κρήτ. ("Ἁγιος Γεώργ. Μαλάκ. Νεάπ.) Κύπρ. (Πεδουλ.): Βιαστικός εἶμαι καὶ πρέπει νὰ γιογλάρω "Ἁγιος Γεώργ. Ποῦ γιογλέρεις πάλι κ' ἔχεις τόση δουλειὰ 'ς τὸ σπίτι; Μαλάκ. Ἐκατασκότωσε τὸν ἄνθρωπο κ' ὕστερα ἐγιόγλαρε δελόγο καὶ δὲ δὸν ἐπιάσανε (δελόγο = ἀμέσως) Νεάπ.

γιολντάσης ὁ, Μεγίστ. Πελοπν. (Βούρβουρ.) γιολντάσης Ἡπ. γιολδάσης Α. Ρουμελ. (Σωζόπ.) Σέριφ. γιολδάς Θράκ. (Μάδυτ.) γιολντάς Λέσβ. Σάμ. γιολντάς Θράκ. ("Ἀδριανούπ.) γιολντάσης Ἡπ. Κύπρ. γιολντάς Α. Παπαδιαμάντ., Πεντάρφ., 36 γιολντάσης Λυκ. (Λιβύσσ.) γιορδάσης Κρήτ. γιορντάσης Πελοπν. (Γαργαλ. κ.ά.) γιορντάς τό, Ἰμβρ. γιορντάσι Χίος (Καρδάμ.) γιορντάσα ἡ, Πελοπν. (Λαγκάδ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yoldas* = συνοδός, πολίτης. Ἡ λ. ὡς ἐπών. καὶ παρὰ Φωσκόλ., Φορτουν., πρᾶξ. Δ., στ. 45 (ἐκδ. Σ. Ξανθοῦδ.): « Τὸν Ἀλιγιέρη τοῦ Μαριτσᾶ γῆ κείνο τοῦ Γιλδάσου | θὰ βρῶ δυὸ φελλοπάπουτσα, νὰ πᾶ' νὰ μ' ὀρδινιάσου».

1) Σύντροφος, φίλος, συνοδοιπóρος ἐνθ' ἄν.: "Ε, πσοὶ 'τανε οἱ γιολντάσηδες χτές βράδυ; (πσοὶ = ποῖοι) Σέριφ. Μιὰν ἀργαῖ' νῆ ἔτυχι νὰ σ'νουβριθῇ μ' ἓνα γιολντάση τ' (ἀργαῖ' νῆ = βράδυ, σ'νουβριθῇ = συναντηθῇ) Λέσβ. "Ελεγαν πρὸς ἀλλήλους: θυμᾶσαι, καρδάς, τοῦτο; θυμᾶσαι, γιολντάς, αὐτό; Α. Παπαδιαμάντ., Πεντάρφ., 36. || Γνωμ. "Ο γιολντάσης εἶν' ἀδερφός τοῦ δρόμου Ἡπ. || "Ἀσμ.

Κυρά Γιαννάκαινα | δὲν τό 'κανες καλά, ποὺ μοῦ πίκρανες τὸν Τάση | τὸ δικόνε μου γιορντάση Πελοπν. (Γαργαλ.)

Δὲ θέλω 'γὼ, γιορντάσηδες, σήμερο τσ' ὀρμηγεῖς σας Κρήτ. Συνών. ἀρκαντάσης, μπουραζέρης. Πβ. βλάμης, ἀδερφοποιτός **2.** **β)** "Ο ἐργαζόμενος μὲ κάποιον ἄλλον εἰς αὐτὴν τὴν ἐργασίαν, συνυπηρέτης

Λυκ. (Λιβύσσ.) **2)** Τὸ θηλ. γιορντάσα, εἰς τὴν συνθηματ. γλῶσσαν τῶν οἰκοδόμων, ἡ γριὰ Πελοπν. (Λαγκάδ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τύπ. *Γιολντάσης* Θεσσ. (Καρδίτσ.) Πελοπν. (Μάν.) *Γιολντάσης* Ἀθῆν. Ἡπ. (Ἰωάνν.) Θεσσ. (Βόλ. Καρδίτσ. Λάρ. Τίρναβ.) Μακεδ. (Θεσσαλον. Πολύγυρ.) Πελοπν. (Καλάμ. Κόρινθ.) Σκόπ. *Γιορντάσης* Θήρ.

γιολντάσιος ἐπίθ. ἐνιαχ. γιολντάσιος Α. Ρουμελ. (Σωζόπ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιολντάσης*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ *γιολντάσης*, καὶ τῆς παραγωγ. κατὰλ. -ιός.

"Ο ἀνήκων ἢ ὁ ἀναφερόμενος, ὁ προσιδιάζων εἰς *γιολντάσην*, φιλικός, συντροφικός. **β)** Τὸ οὐδ. ὡς οὗς, ἡ συντροφιά, ἡ ἀγάπη: "Ἀσμ.

Δὲ θέλω 'γὼ παραδείσο ν-οὐδ' ἐκκλησιὰ ν' ἀγιάσω, μόν' θέλω τὸ γιολντάσιο, νὰ παίζω, νὰ γελάσω.

γιολονίτσα ἡ, Πόντ. (Ἰνέπ.) γιολονίτσα Πόντ. (Ἰνέπ.) Ἀγνώστου ἐτύμου.

Γυναικ. ἀνθάδης, *γλωσσόυ*.

γιολτζής ὁ, Ἄνδρ. Βιθυν. (Κουβούκλ.) Ἡπ. (Πάργ. κ.ά.) Θήρ. Θράκ. ("Ἀδριανούπ. Μάδυτ.) Ἰων. (Κρήν.) Κρήτ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Κάρς) Προπ. ("Ἀρτάκ.) Σάμ. (Μαραθόκ.) — Λεξ. Βυζ. Μπριγκ. Περίδ. γιολτζής Λέσβ. Μακεδ. (Πεντάπ.) Τῆν.—Ν. Πολίτ., Παροιμ., 2,318 γιολτζής Πόντ. (Χαλδ.) γιολτζής Θήρ. γελουτσής Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yolcu* = ὁδοιπóρος, ταξιδιώτης.

1) "Οδοιπóρος, ταξιδιώτης Ἄνδρ. Βιθυν. (Κουβούκλ.) Ἡπ. (Πάργ. κ.ά.) Θήρ. Θράκ. ("Ἀδριανούπ. Μάδυτ.) Ἰων. (Κρήν.) Κρήτ. Λέσβ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ. Πόντ. (Χαλδ.) Προπ. ("Ἀρτάκ.) Σάμ. (Μαραθόκ.)—Ν. Πολίτ., Παροιμ., 2,318 — Λεξ. Βυζ. Μπριγκ. Περίδ.: "Αρχοδας, ἄμα ἄμγαλος χωριάτ'ς, μὲ τὸ γνωστικὸ γιολτζῆ Κουβούκλ. || Παροιμ. "Ισαμὶ νὰ 'σι σὺ γιολτζῆς τσι 'γὼ χαν'τζῆς, θ' ἀδαμώσουμι μιὰ φουρά (χαν'τζῆς = ξενοδόχος δι' αὐτοὺς ποὺ μᾶς ξεγελοῦν εἰς τὰ συναλλαγὰς, διότι δὲν φοβοῦνται τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἀνταπόδοσιν τῶν ἴσων, ὄντες πεπεισμένοι ὅτι οὐδέποτε πλέον θὰ ἔχῃ κανεὶς συναλλαγὰς μὲ αὐτούς) Ν. Πολίτ., ἐνθ' ἄν. || "Ἀσμ.

Τῆς ἀροδάφνης κούκκουτσο, τῆς πικροδάφνης φύλλο, δώστε μου τὴν καστέλα μου, κ' εἶμαι γιολτζῆς,

νὰ φύγῃ

Κρήν. **2)** "Ο μετανάστης Πόντ. (Κάρς). **3)** "Ο μὴ ἐπιτυχῶν κάτι Ἄνδρ.: "Ηρθενε πάλι ὁ Λουλούδης γιολτζῆς (ἄπρακτος). **4)** Φίλος, γνωστός Τῆν.: "Εχον ἓνα γιολτζῆ 'ς τ' χώρα.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γιολτζῆς* καὶ ὡς ἐπών. Μακεδ. (Θεσσαλον.)

γιδόμα τό, Πόντ. (Ἰνέπ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Σχοινίον μὲ τὸ ὅποιον σύρουν τὰ πλοῖα εἰς τὴν παραλίαν. Συνών. κάβος, παλαμάρι, καραβόσκοινο.

γιονᾶς ὁ, Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Καρδαμ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yün* = μάλλινη ἐπένδυσις.

Τὸ στρώμα τοῦ σάγματος: Χάλασε ὁ γιονᾶς τοῦ μουλαρίου, θὰ τὸν ἀλλάξω Πελοπν. (Καρδαμ.) Συνών. στρατούρα.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. Ἀθῆν.

